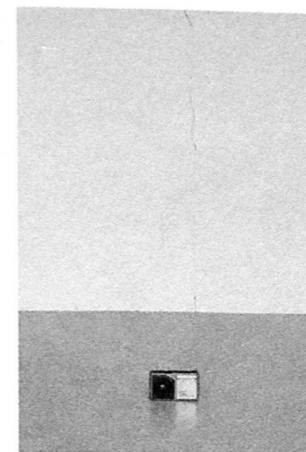
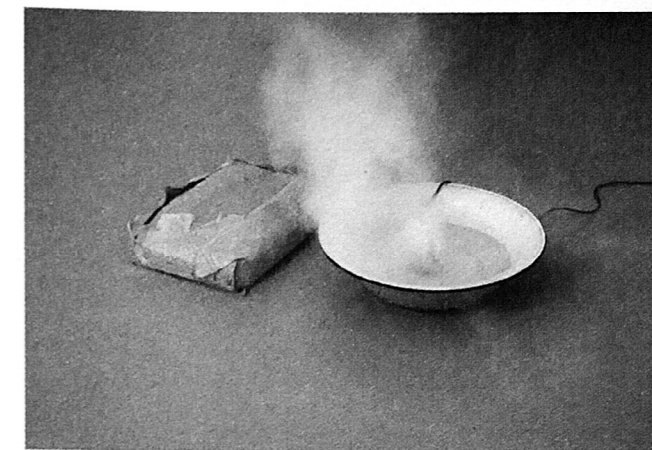

Break of Day (N, S, E, W), 2009
Vikt blindkapp/Folded white cane
45 x 60 x 2 cm
Privat ägo, Tyskland/
Private collection, Germany
Courtesy Mother's Tankstation,
Galerie Barbara Wien and
Konrad Fischer Galerie

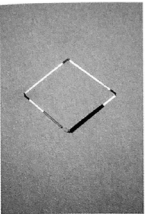
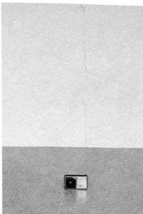
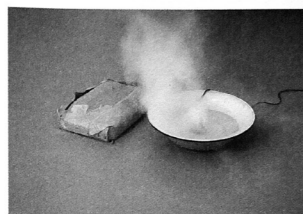

Into the Eyes as Ends of Hair, 2010
Radio, sladd, kabel, spikar/Radio,
wire, cables, nails
Varierande mått/Variable dimensions
Courtesy Mother's Tankstation,
Galerie Barbara Wien and
Konrad Fischer Galerie

Perpetuum Mobile (40 Kg), 2009–2010
Vatten, 40 kg cement, skål, ultraljud/
Water, 40 kg cement, basin, ultrasound
Varierande mått/Variable dimensions
Courtesy Mother's Tankstation,
Galerie Barbara Wien and
Konrad Fischer Galerie

NINA CANELL

Break of Day (N, S, E, W), 2009
Vikt blindkapp/Folded white cane
45 x 60 x 2 cm
Privat ägo, Tyskland/
Private collection, Germany
Courtesy Mother's Tankstation,
Galerie Barbara Wien and
Konrad Fischer Galerie

Into the Eyes as Ends of Hair, 2010
Radio, sladd, kabel, spikar/Radio,
wire, cables, nails
Varierande mått/Variable dimensions
Courtesy Mother's Tankstation,
Galerie Barbara Wien and
Konrad Fischer Galerie

Perpetuum Mobile (40 Kg), 2009–2010
Vatten, 40 kg cement, skål, ultraljud/
Water, 40 kg cement, basin, ultrasound
Varierande mått/Variable dimensions
Courtesy Mother's Tankstation,
Galerie Barbara Wien and
Konrad Fischer Galerie

Nina Canells rumsliga materialansamlingar utmärks av diskreta förflyttningar, omvandlingar och iakttagelser i utrymmet mellan människor, ting och skeenden. Form och omformningar uppstår med hjälp av små koreograferade rörelser, ofta med en öppenhet för att oförutsebara krafter kan komma att förhindra fullföljandet av idén om en sluten struktur.

Just möjligheten att påverka med små gester återkommer på olika sätt i Canells skulpturer, vars precisa korsningar i tid och rum framkallar en känsla av att vandra obehindrat mellan olika tillstånd. Formlösa råmaterial som elektricitet, gas och vatten tätnar till relationella bindemedel, vars ledande egenskaper ofta påminner om trevande mänskliga försök till kontakt.

I *Moderna* utställningen visar Canell ett antal löst sammanbundna arbeten som förhåller sig till relationen mellan skingrande och förenande krafter. *Into the Eyes as Ends of Hair* är en liten skulptur som består av konstnärens egen radio, men antennen har förlängts med avklippta kabelstumpar och metallföremål för att öka känsligheten i mottagningen. På så sätt sträcker sig skulpturen genom väggarna, utmed museets osynliga elektromagnetiska nätverk i ett försök att förmedla skiftningar och förändringar i andra verk såväl som mindre händelser runt omkring i utställningen.

På plats i galleriutrymmet finns ytterligare en skulptur som arbetar med två samtidiga processer. Med hjälp av en ohörbar ljudvåg får konstnären en vattenmassa att förångas och övergå i dimmig rök. Som ett slags svävande telegram förflyttas vattnet – droppe för droppe – ut i rummet för att sedan hårdna i den kringliggande cementen.

Nina Canells poetiska interventioner är på samma gång objekt och händelser. Ett slags skulpturalt tankeexperiment som introducerar oväntade band mellan människor och materiella fenomen. MB

Nina Canell's spatial material conglomerations are characterised by discreet shifts, transformations and observations in the spaces between people, objects and happenings. Forms, shaped and reshaped, are generated with small, choreographed movements, often with an openness for unpredictable forces that may step in and prevent the completion of the idea of a closed structure.

This very potential to influence with small gestures recurs in various ways in Nina Canell's sculptures, where the precise intersections in time and space evoke a feeling of wandering effortlessly between different moods. Nebulous raw materials, such as electricity, gas and water, materialise into relational binding agents, with conductive properties resembling the fumbling human attempts to make contact.

In *The Moderna Exhibition* Canell exhibits a number of loosely connected works on the relationship between dispersing and unifying forces. *Into the Eyes as Ends of Hair* is a small sculpture consisting of the artist's own radio, but the antenna has been extended with short pieces of wire and metal objects to improve reception. Thus, the sculpture reaches beyond walls, along the museum's invisible electromagnetic network, in the attempt to convey shifts and changes in other works, along with small occurrences here and there in the exhibition.

On site in the exhibition space is another sculpture that is involved in two simultaneous processes. Using an inaudible sound-wave, the artist makes water evaporate into foggy smoke. Like a hovering telegram, the water is dispersed, drop by drop, into the room, only to solidify in the surrounding cement.

Nina Canell's poetic interventions are both object and event; a form of sculptural thought experiments that introduce unexpected links between people and physical phenomena. MB

BIODIVERSITY / BIOGRAPHY

Nina Canells rumsliga materialansamlingar utmärks av diskreta förflyttningar, omvandlingar och iakttagelser i utrymmet mellan människor, ting och skeenden. Form och omformningar uppstår med hjälp av små koreograferade rörelser, ofta med en öppenhet för att oförutsebara krafter kan komma att förhindra fullföljandet av idén om en sluten struktur.

Just möjligheten att påverka med små gester återkommer på olika sätt i Canells skulpturer, vars precisa korsningar i tid och rum framkallar en känsla av att vandra obehindrat mellan olika tillstånd. Formlösa råmaterial som elektricitet, gas och vatten tätnar till relationella bindemedel, vars ledande egenskaper ofta påminner om trevande mänskliga försök till kontakt.

I *Moderna* utställningen visar Canell ett antal löst sammanbundna arbeten som förhåller sig till relationen mellan skingrande och förenande krafter. *Into the Eyes as Ends of Hair* är en liten skulptur som består av konstnärens egen radio, men antennen har förlängts med avklippta kabelstumpar och metallföremål för att öka känsligheten i mottagningen. På så sätt sträcker sig skulpturen genom väggarna, utmed museets osynliga elektromagnetiska nätverk i ett försök att förmedla skiftningar och förändringar i andra verk såväl som mindre händelser runt omkring i utställningen.

På plats i galleriutrymmet finns ytterligare en skulptur som arbetar med två samtidiga processer. Med hjälp av en ohörbar ljudvåg får konstnären en vattenmassa att förångas och övergå i dimmig rök. Som ett slags svävande telegram förflyttas vattnet – droppe för droppe – ut i rummet för att sedan hårdna i den kringliggande cementen.

Nina Canells poetiska interventioner är på samma gång objekt och händelser. Ett slags skulpturalt tankeexperiment som introducerar oväntade band mellan människor och materiella fenomen. MB

Nina Canell's spatial material conglomerations are characterised by discreet shifts, transformations and observations in the spaces between people, objects and happenings. Forms, shaped and reshaped, are generated with small, choreographed movements, often with an openness for unpredictable forces that may step in and prevent the completion of the idea of a closed structure.

This very potential to influence with small gestures recurs in various ways in Nina Canell's sculptures, where the precise intersections in time and space evoke a feeling of wandering effortlessly between different moods. Nebulous raw materials, such as electricity, gas and water, materialise into relational binding agents, with conductive properties resembling the fumbling human attempts to make contact.

In *The Moderna Exhibition* Canell exhibits a number of loosely connected works on the relationship between dispersing and unifying forces. *Into the Eyes as Ends of Hair* is a small sculpture consisting of the artist's own radio, but the antenna has been extended with short pieces of wire and metal objects to improve reception. Thus, the sculpture reaches beyond walls, along the museum's invisible electromagnetic network, in the attempt to convey shifts and changes in other works, along with small occurrences here and there in the exhibition.

On site in the exhibition space is another sculpture that is involved in two simultaneous processes. Using an inaudible sound-wave, the artist makes water evaporate into foggy smoke. Like a hovering telegram, the water is dispersed, drop by drop, into the room, only to solidify in the surrounding cement.

Nina Canell's poetic interventions are both object and event; a form of sculptural thought experiments that introduce unexpected links between people and physical phenomena. MB